

Du är medicin för mig

Vi skulle mötas idag,
gå till biblioteket och låna datan
ta en kaffe och en god glass,
men när jag vaknar så säger kroppen STOPP
jag stönar svagt får sakta benen över sängkanten
jäkla kropp, det värker i allt utom ögonbrynen,
staplar mig sakta fram till fönstret och förstår genast
varför kroppen inte vill...det snöar ute,
ja det är ju aprilväder, men det skiter min kropp i
den vill ha sol och värme nu, artrosen sliter och gnager
i alla mina leder, som en råtta som gnager på ett kadaver,
älskade vännen jag måste ringa och skjuta upp vårt möte
till en annan dag när kroppen ger mig tillåtelse att se dig.
Jag hade verkligen sett fram emot vår träff,
jag saknar dina kramar så offantligt mycket, de ger mig
livskraft och styrka att orka fortsätta, du är som medicin
för mig och ger mig glädje, hopp, skratt allt det som jag saknar
i mitt liv sådana här dagar, när kroppen säger nej!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren angela Täubert fd Jansson med Poeter.se id #43743 innehar upphovsrätten